

Predmet: Ovčara (Miroljub Vujović i drugi)
Okružni sud u Beogradu-Veće za ratne zločine
Broj predmeta: K.V. 4/2006

Glavni pretres 18. decembra 2007.

Izveštaj: advokat Dragoljub Todorović, punomoćnik žrtava

Predsednik veća je rekao da je predsednik suda odbio zahtev branioca optužene Nade Kalabe za izuzeće predsednika veća, a da je veće odlučio da pozove na pretres i sasluša sudске veštake neuropsihijatra dr Dušanku Čorak i kliničkog psihologa dr Nadu Janković. Saslušanje navedenih veštaka je neophodno, rekao je predsednik veća, zbog toga što je optužena Nada Kalaba smeštena na psihijatrijsko odeljenje KPZ Bolnica, pa je potrebno proveriti stanje njenog duševnog zdravlja, pre svega da li je optužena Nada Kalaba sposobna da prati suđenje, učestvuje u postupku u svojstvu optužene i da se koristi svojim zakonskim pravima.

Saslušanje veštaka dr Dušanke Čorak

Veštak neuropsihijatar dr Dušanka Čorak je izjavila da je Nada Kalaba u zatvorskoj bolnici od 05. decembra 2007. godine lečena od privremene duševne poremećenosti pod dijagnozom akutna psihoza, da je njeno stanje sanirano i da je sada zalečeno. Veštak je rekla da je izvršila uvid u medicinsku dokumentaciju, da je obavila razgovor sa optuženom, da smatra da je optužena sposobna da prati suđenje i da koristi svoja zakonska prava. Nakon uvida u medicinsku dokumentaciju i pregleda optužene, zaključila je da u njenom mišljenju nema prisustva psihopatologije, da ona sasvim dobro percipira stvari, da je njena psihička situacija stabilizovana, da može da prati suđenje i učestvuje u postupku.

Saslušanje svedoka Tome Dumića

Krajem leta 1991. godine radio je u građevinskom preduzeću *Ratko Mitrović OOUR Niskogradnja*, kao rukovalac građevinskih mašina. Sa njim je radio Saša Radak. U toj firmi su se i upoznali. Na dan 20. oktobra 1991. godine, sa još sedmoricom kolega, među kojima je bio i Saša Radak javio se kao dobrovoljac za rat u Vukovaru. Pored njega i Saše Radaka tu su bili i neki Stojko, kome ne zna prezime, zatim Dašić koji je iz Plava, zatim Miloš Kuburović, Rajko Drobniak, jedan mali koji je rođen u Tesliću, a kome ne zna ime i prezime. Prijavili su se u vojni odsek u Zemun, da hoće da budu dobrovoljci, a zatim su ih uputili u kasarnu *Detelinara* u Novom Sadu, završili kraću obuku, dobili uniformu i oružje i upućeni u Vukovar. U Vukovaru su bili do 21. novembra. Njihovoj grupi od 8 članova komandir je bio Saša Radak, a pretpostavljeni Saši Radaku bio je kapetan Miroslav Radić. Ne zna kakve formacije je bio komandant kapetan Radić, ali misli da je to bio vod, dok je formacija u kojoj je bilo njih 8 dobrovoljaca i čiji je komandir bio Saša Radak, bila grupa ili odeljenje. Od optuženih poznaje Miroljuba Vujovića, Stanka Vujanovića, Miroslava Đankovića i Nadu Kalabu. Svi su oni bili u jedinici kojoj je komandovao kapetan Radić. Njih osmorica su stanovali u jednoj kući u ulici Nova. U blizini te kuće, na 100 do 150 metara, bila je kuća Stanka Vujanovića. Grupa u kojoj su bili njih osmorica, a čiji je komandir bio Saša Radak, zvala se *Cetinje*.

Svedok je za Ovčaru i događaje na Ovčari čuo naknadno preko sredstava informisanja. Nikada nije bio na Ovčari, niti zna šta je to. Njegova grupa se vratila nazad u Beograd 21. novembra 1991. godine. Taj datum je dobro zapamtio. Dan uoči povratka 20. novembra 1991. godine,

svedok i ostali članovi njegove grupe okretali su prase na ražnju u čast povratka kući. Sa te proslave Saša Radak je bio odsutan oko 3 sata. Tri sata nije bio sa njima dok su okretali prase. Kad se vratio svjedok ga je pitao gde je bio, a on je rekao da su sprovođili neke zarobljenike. Sa Sašom Radakom išao je još neko iz njegove grupe, pretpostavlja da je to bio Stojko.

Na pitanje predsednika veća otkud tako precizno zna datume, svjedok izjavljuje da je dobro zapamtio 21. novembar 1991. godine, jer tada se vraćao kući, a zna da su prethodnog dana pekli prase u čast povratka kući.

Saslušanje svjedoka Milana Milanovića

Od septembra do 19. decembra 1991. godine bio je pomoćnik ministra za saobraćaj u vladi Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema. Od 19. decembra je bio vršilac dužnosti ministra odbrane vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema. Sedište vlade je bilo prvo u Dalju, a od početka oktobra 1991. godine sedište vlade je bilo izmešteno u Erdut. Prvi predsednik Vlade je bio Goran Hadžić. Ministar policije je jedno vreme bio Boro Bogunović, a posle toga Ilija Kojić. Ministar pravde je bio Vojin Suša, a ministar odbrane pre svjedoka bio je Ilija Kojić. Nije bio na sednici vlade u Vukovaru u prostorijama *Veleprometa* 20. novembra 1991. godine. Tada je bio pomoćnik ministra za saobraćaj i kao takav nije prisustvovao sednicama vlade. Na prostoru Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema postojalo je 153 naseljena mesta i dva grada Vukovar i Beli Manastir. Teritorijalna odbrana stare države se raspala, a u toku borbe grupa boraca ili određene jedinice proglašavala je i birala komandante TO. Postojala je i komanda TO na nivou Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema. Prvi komandant na tom nivou bio je Ilija Kojić, a negde u oktobru je on smenjen i za komandanta TO Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema postavljen je Radovan Stojčić-Badža. U vreme oslobođenja Vukovara 18. novembra 1991. godine komandant TO Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema bio je Radovan Stojčić-Badža. Njega je kasnije zamenio pukovnik Bogdan Sladojević.

U vreme borbi u Vukovaru JNA je imala dve operativne grupe i to Operativnu grupu jug u kojoj je delovala gardijska brigada sa još nekim prepočinjenim jedinicama i Operativnu grupu sever u kojoj je bio Novosadski korpus. One skoro da nisu imale nikakvih kontakata tokom borbenih dejstava. Iz sredstava informisanja zna da je Dušan Jakšić jedno vreme bio komandant TO Vukovara. Inače ga lično poznaje. Nikada nije bio u južnom delu Vukovara pre oslobođenja. U deo Vukovara koji se nalazio pod kontrolom Operativne grupe Jug, došao je prvi put 20. novembra da poseti neke rođake. Poznaje Stanka Vujanovića, Miroljuba Vujovića i Milana Lančuzanina. Negde krajem marta 1992. godine upoznao je Miroljuba Vujovića i on mu je tada predstavljen kao komandant TO Vukovara.

Na osnovu svojih saznanja ne može da tvrdi ko je u vreme oslobođenja Vukovara 18. novembra 1991. godine bio komandant TO Vukovara, da li Dušan Jakšić ili Miroljub Vujović. Za streljanje hrvatskih zarobljenika na Ovčari saznao je u martu 1992. godine i to od ambasadora SAD u Ujedinjenim nacijama Madlen Olbrajt. Tada je prvi put čuo da se na Ovčari dogodio zločin.